

Billard:

Eiríkur framvegis føroyameistari

Aftur í ár eydnaðist tað Eiríki Nielsen úr Havnar Klubba at vinna føroyameistarakappingina í billard fyrri staklingar.

Í finalumfarinum, sum varð spælt í Havnar Klubba beint fyrri pskir, vann Eiríkur FM-heitið við fullum stigatali, ialt 8 stigum. Næstur honum var Jan Müller úr Mimi. Hann hevði 6 stig. Nummar trý gjørdist Bjarni Thomsen úr Tvøroyrar Klubba við 4 stigum, nummar 4 Steingrim

Samuelson úr Fuglafjarðar Klubba við 2 stigum, og nummar 5 varð Steinbjørn í Dali úr Mimi við ongum stigi.

Spennin var nógur til seinasta stoyt. Eiríkur og Jan vóru javnir í stigum, áðrenn teir fóru undir seinasta dystin. Teir báðir fylgdust mestsum allan dystin, men tá fimm umfør vóru eftir, legði Eiríkur seg á odda og vann við 482 eygum imóti 360. Tá avtornaði hevði Eiríkur eitt framúrgott

meðal fyrri allar dystirnar, ialt 25,08 eygu. Jan hevði 19,93 og Bjarni 14,35 eygu.

FM-billardkappingarnar eru so av á hesum sinni. Havnar Klubbi vann liðkappingina í A-bólkinum, meðan Tvøroyrar Klubbi gjørdist nummar 1 í B-bólkinum.

Enn restar so bert tann árliga Mímirs Open-kappingin. Hon verður helst spæld einaferð í næsta mánað.

Nógur stóð á hjá teimum báðum, Eiríki og Jan í finaludystinum.

Her roynir Eiríkur ein torforan stoyt, meðan Jan hugsunarsamur fylgir við

Niels Nattestad í frágreiðing til hondbóltsfeløgini:

Framstig á summum økjum

Á aðelfundinum hjá Hondbóltsambandinum greiddi Niels Nattestad, formaður, frá farna ári.

Hann segði m.a.:

«So fór aftur eitt ár og gerast skal upp. Tú kundi altíð ynskt, at meira var komið á skaftið, men eftir ferminum er so roynt. Kappingarnevndin kom heilskað góðnum árið, ongar lemjandi klagur, eingin orðaleikur í blóðnum heldur. Dómara-nevndin hevur havt úr at gera og er komin væl frá tí.

Útbúgvingarnevndin hevur nakað á mál enn, og tað hevur starvsnevndin eisini. Alt í alt eitt ár har vit á summum økjum stigu eitt fet fram, meðan vit á øðrum økjum kanska vita betri, hvussu fram skal farast komandi ár.

Landskappingin

Kappingarstjórin fer at greiða nærri frá kappingini í vetur. Hiðani skal tó ljóða ein áheitan á øll feløg, um at taka arbeiðið hjá kappingarnevndini meira í álvara. Tað er ikki meiningin, at feløg sínámillum avtala at flyta dystir, tá ið bæði dagar og klokki eru ásett frammanundan. Somuleiðis er óheppið fyrri samstarvið felaganna millum, at lið als ikki møta til

dyst, uttan at hava boðað frá frammanundan.

A-landsliðið

Heldur ikki í ár fingur vit nakran landsdyst. Liðið hevur tó vant regluliga, og vit vóru í Danmark og leiktu dystir í samband við Føroyar í fokus. Málið er framvegis NM í Føroyum 1989. Átlanin var at fáa bretska A-landsliðið higari at spæla 3 dystir; bretar høvdu jattað at koma, men í evstu løtu boðaðu teir frá, at tað bar ikki til kortini. Sogdu seg kunna koma í mai, men tað hildu vit ikki vera høgliga hondbóltslið, og so var einki at gera.

Í februar komandi ár verður aftur C-HM — helst í Portugal aðru ferð upp í slag og triðju ferð í alt. Asannandi tann veruleikan, at tað er ógjørligt at fáa dystir í Føroyum, buðu vit okkum til at koma til Belgia og Luxembour at spæla í heystfríðini. Avtala er gjørd um tveir dystir í hvørjum stað, 13. og 14. oktober í Belgia og 16. og 17. oktober í Luxembourg.

Tíverri eru ikki allir teir í landsliðshópnum, sum venjarin hevði ynskt. Fleiri ynskja als ikki at vera við, og so eru tað aftur nakrir, sum taka fótballin framum. Hetta er sjálvsagt spill, tí úrvalið

er ikki stórt í so litlum landi. Men vit nýðast tó at liva við hesum veruleika og leggja doyn á.

Onnur landslið

Seinasta heyst skuldu bæði kvinnuunglingar (1967) og mansunglingar (1966) við til NUM ávikavist í Danmark og Noregi. Tíverri hendi tað, at vit neyddust at senda avboð vegna menninar, m.a. tí at fleiri heldur valdu at fara til Afrika at spæla fótball. Einkil ílt um hesar menn, tvørturimóti, men spell at so lítið samstarv er, at neyðugt skal vera at velja.

Men vit eru kanska komin har til, at tú mást velja eina ítróttagrein, skulu vit gera okkum tankar um at vera við í al-tjóða ítrótti. Gaman, vit verða ongantið heimsmeistarar í hondbóltri, men viðhvørt eigur tú at kunna hóma framgongd, annars er eingin sum helst meining í at vera við. So fyrr ella seinni mást tú velja fótball ella hondbólt ella aðra ítróttagrein. Tá verður eisini lættari at arbeiða, tí tá teist tú, hvønn tú hevur at ráða yvir.

Á fyrsta sinni sluppu kvinnuunglingarnir at royna seg í al-tjóða kapping. Vit høvdu sjálvsagt

ikk sett nösina upp eftir heiðursmerkjum, men satt at siga høvdu vit vónað frágari úrslit. Talan var um sorl í øllum dystunum. Spurningurin er so, um úrslitini vóru boð um, at it eiga at steðga enn nokur ár við al-tjóða kvinnuhondbóltri ella tað júst eigur at verða tað øvugta.

Venjing var eisini byrjað við gentum, sum vóru foddar 1969 og seinni. Men sum frágreiðing aðrastaðni sýnir, hevur ikki borið til í vetur. Upprunaliga átlanin var, at hesar gentur skudu vera við í NUM 1989; skulu vit halda fast um hesa átlan, er neyðugt at halda fram við venjingini. Hetta eigur so nýggja nevndin at taka støðu til beinanvegin.

Um smáar 2 vikur fara mansunglingar, foddar 1968 og seinni, til Íslands at vera við í NJM. Kappingin verður 24.—26. apríl.

Vit hava átið okkum at skipa fyrri NUM 88 og tað verður við hesum somu leikarunum, NJM liggur hvørt ár seinast í apríl. Tað er sera óheppið, tí skrivliga royndirnar í studenta- og øðrum skúlum byrjar fyrst í mai. Í ár hava 3 leikarar givið avboð av hesi orsök. HSF hevur til skotið upp at kappingin verður flutt. Uppskotið kemur til viðgerðar 1. mai á norðurlandskum fundi.

Onnur avboð hava eisini eisini verið, og tí kundi liðið verið nakað sterkari, men sum í so mongum øðrum forum, so fæst ofta frágari úrslit við teimum, sum hava viljan, enn við teimum sum einans hava gávurnar.

Figgjar-spurningurin

Tað kostar at vera við í al-tjóða ítrótti, tí tað ber ikki til bert at siga seg vera al-tjóða víðurkendur, uttan at gera brúk av teimum møguleikum, ið eru. Men ikki kann sigast at landsins myndugleikar styðja okkum, sum vundið hava rættindi at kappast við onnur lond. Heldur ikki leiðsla ISF's prioriterar slíkt útlendskt samstarv serliga høgt.

Her verður serliga hugsað um tann eykastuðul, ið lótingsins figgjarnevnd veitti einum einstokum sersambandi. Hetta sama sersamband verður samtundis prioriterað hægst, tá ið ISF býtir landskassastuðul ímillum sersambandi.

Serliga er avgerð figgjarnevndarinnar átaluvur. Vit hava einki imóti, at

onnur fáa tað, ið tey hava fyrri neyðini, men so eiga vit øll at gera tað. Tápu-liga avgerðin er tikin, men hon má ikki koma upp á tal aftur.

Pening skulu vit hava, og tá vit ikki fáa nóg mik-ið frá veitandi myndug-leikunum, ja, so mugu aðrir útvegir finnast. Ym-iskir grunnar eru troyttir, og annars mugu vit nýta bæði vit og skil og tíð til tess at fáa alt at mala runt.

Seinasta heyst skipaði HSF fyrri myndaframsýning í Norðurlandahúsinum. Fleiri av kendu listafólkum okkara gjørdu okkum myndir, sum vit seldu. Eisini kend ítróttandlit veittu okkum stuðul á sama hátt. Nakað varð selt, men alt ov lítið. Framsýningin hongur nú í ISF-húsum, og øll eru hjartaliga vælkomn at

Framhald á síðu 19